

7. VALORIFICAREA SUPERIOARĂ A ALTOR PRODUSE ALE FONDULUI FORESTIER ÎN AFARA LEMNULUI

Pe lângă producția de lemn, care constituie produsul de bază al pădurii, fondul forestier mai furnizează o serie de alte produse valoroase cum ar fi: vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale și aromatice din flora spontană etc.

Reglementarea producției și a recoltării acestor produse face necesară cunoașterea tuturor resurselor din fondul forestier, a cantităților realizate în deceniul anterior elaborării noului amenajament, întocmirea prognozelor, precum și stabilirea măsurilor ce se impun pentru sporirea continuă a producției în deceniul care urmează.

7.1. Potențial cinegetic

Teritoriul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa face parte din fondurile cinegetice 1 Gâlgău, administrat de A.V.P.S. Someș DEJ și 2 Ileanda, administrat de A.J.V.P.S. Sălaj, având ca vânat principal căpriorul, mistrețul, iepurele și fazanul.

Ca vânat răpitor se întâlnește: lup, vulpea, dihorul, viezurele, jder de copac, jder de piatră, dihor, bizam, nevăstuica, pisica sălbatică, coțofana, uliul găinilor etc..

Unitatea de producție dispune de 2,71 ha terenuri destinate pentru hrana vânatului.

În scopul realizării unor efective de vânat, în limite normale, se prevăd următoarele măsuri:

- prevenirea și combaterea braconajului;
- combaterea tuturor dăunătorilor vânatului;
- interzicerea pășunatului în toate fondurile de cinegetice;
- prevenirea îmbolnăvirii vânatului;
- asigurarea hranei suplimentare pentru vânat;
- îngrijirea și ameliorarea terenurilor pentru hrana vânatului;
- selecționarea vânatului și proporționarea sexelor;
- recoltarea vânatului se va face numai prin vânători organizate, cu respectarea

legislației în vigoare.

7.2. Potențial salmonicol

Pe teritoriul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa nu există condiții favorabile pentru producția salmonicolă (păstrăvărie) și nici ape care pot fi populate cu salmonide.

7.3. Potențial recolte fructe de pădure

Condițiile geografice și pedoclimatice din U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa sunt favorabile dezvoltării în fondul forestier a unui număr mare de specii forestiere ale căror fructe, flori, frunze și tulpini sunt folosite în industria alimentară și farmaceutică. Dintre acestea, o mare răspândire o au măceșul, porumbarul, păducelul, cornul, socul etc.

Atenție deosebită se va acorda tuturor categoriilor de specii cu posibilități de a fi cultivate în fondul forestier (arbuști fructiferi cu pondere economică mare - măceșul, arbori fructiferi cu pondere economică mijlocie - cornul, corcodușul și arbori cu pondere economică mică - mălinul), dar și altor specii.

Factorii care influențează producția anuală de fructe de pădure sunt următorii :

- condițiile staționale ;
- potențialul biologic al speciei ;
- gradul de luminare ;
- dezvoltarea speciilor forestiere în suprafețele respective ;
- frecvența unor fenomene climatice nefavorabile (înghețuri târzii, secete prelungite etc.).

7.4. Potențial recolte ciuperci comestibile

În cadrul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa principalele specii de ciuperci comestibile care se pot recolta sunt hribul negru sau pitarca (*Boletus aereus*), gălbiorul (*Cantharellus cibarius*), ghebele (*Armillaria mellea*) și mânătarca (*Boletus edulis*).

Și aici putem vorbi de fluctuații foarte mari a cantităților de ciuperci, deoarece există ani când recoltele sunt aproape inexistente, dar și ani când sunt din abundență.

7.5. Potențialul melifer

În cadrul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa, potrivit compoziției actuale a arboretelor, 6% din suprafață este ocupată de specii melifere (46,63 ha salcâm, tei), astfel încât oportunitatea înființării de stupine în condițiile actuale rămâne de analizat de către ocolul silvic.

Analiza va lua în calcul suprafața efectivă a arboretelor ce produc flori, gruparea, răspândirea speciilor melifere, costul unei stupine, costul întreținerii unei stupine și profitul adus de aceasta.

7.6. Materii prime pentru împletituri

În cadrul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa nu există răchitării care să furnizeze materia primă pentru împletituri.

7.7. Alte produse valorificabile

De pe teritoriul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa se mai pot recolta și alte produse, cum ar fi: fân, plante medicinale (mușetel, flori de soc, frunze și flori de păducel, flori de tei, frunze de mesteacăn, coada șoricelului, urzici), jir, ghindă etc.

8. PROTECȚIA FONDULUI FORESTIER

8.1. Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și de zăpadă

În deceniul expirat, în cadrul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa s-au semnalat doborâturi sau rupturi de vânt sau de zăpadă pe 141,48 ha.

Procedându-se de urgență la inventarierea, punerea în valoare și extragerea acestora, efectul unor astfel de fenomene a fost minim.

Cu toate că intensitatea ca și frecvența acestor fenomene a fost mică pentru prevenirea și diminuarea efectelor unor astfel de fenomene se prevăd următoarele măsuri:

- înnobilarea arboretelor pure cu specii de amestec, în urma tăierilor de regenerare, urmate de împăduriri;
- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire, urmărindu-se ca prin aceste lucrări să se promoveze speciile principale de amestec;
- intensificarea acțiunii de igienizare a pădurilor, astfel ca prin lucrări de igienă să se extragă imediat arborii uscați, atacați, deperisanți.

8.2. Protecția împotriva incendiilor

În ultimele decenii nu au fost semnalate arborete afectate de incendii dar, având în vedere faptul că există pericolul declanșării acestora, mai ales în perioadele secetoase și în condițiile intensificării turismului, se impun unele măsuri pentru prevenirea incendiilor sau pentru limitarea efectelor lor, prin :

- deschiderea, în zonele considerate periclitate, de linii parcelare și de izolare, cu ocazia lucrărilor de îngrijire ;
- pregătirea corespunzătoare a întregului personal silvic privind prevenirea și stingerea incendiilor ;
- dotarea cantoanelor și brigăzilor silvice cu mijloace pentru stingerea incendiilor ;
- realizarea și întreținerea căilor de acces în zonele periclitate, instalarea de observatoare de detectare a incendiilor și patrulări în zonele expuse ;
- atenționarea și instruirea lucrătorilor din sectorul de exploatare a lemnului, a culegătorilor de fructe de pădure și de ciuperci, a vânătorilor, turiștilor, precum și a localnicilor

care posedă terenuri agricole sau fânețe în vecinătatea pădurii, asupra măsurilor de prevenire și combatere a incendiilor ; activitățile acestora vor fi supravegheate de personalul silvic ;

- amenajarea de locuri de fumat în zonele frecventate de turiști ;
- efectuarea tăierilor de igienă, pentru îndepărtarea arborilor uscați ;
- curățarea parchetelor de resturile de exploatare etc.

Conform Legii nr.307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, "apărarea împotriva incendiilor reprezintă ansamblul integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a incendiilor și asigurării intervenției operative pentru limitarea și stingerea incendiilor, în vederea evacuării, salvării și protecției persoanelor periclitate, protejării bunurilor și mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență determinate de incendii". Art. 1, alin. 1.

Potrivit aceleiași Legi, "Apărarea împotriva incendiilor constituie o activitate de interes public, național, cu caracter permanent, la care sunt obligate să participe autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și toate persoanele fizice și juridice aflate pe teritoriul României" (Art. 2); totodată "Persoanele fizice și juridice răspund, potrivit legii, de stabilirea și aplicarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, precum și de consecințele producerii incendiilor" (Art. 5).

8.2.1. Riscul de inițiere a incendiilor în fondul forestier

Riscul mare de inițiere a incendiilor în fondul forestier este datorat constituirii acestuia din cantități uriașe de material combustibil, sub diverse forme și stări, fiecare cu un mod specific de comportare în prezența focului. Arborii (constituenții pădurii - principala componentă a ecosistemului forestier afectabilă de incendii), se diferențează ca fiind:

- esențe pirofile (cu simpatie către o inițiere ușoară a incendiului) - pinul și rășinoasele în general, ale căror însușiri (rășină, densitate redusă, esențe) favorizează inițierea și propagarea incendiilor;

- esențe pirorezistente (cu antipatie către o ușoară inițiere a incendiului) - stejarul, castanul, ale căror caracteristici (lipsa rășinii, densitatea mare, scoarța groasă) le favorizează rezistența la incendii." (Burlui, I. - Incendiile de pădure, cauze, manifestare, stingere - Ed. Lidana, Suceava, 2014).

Factorii riscului de incendiu în fondul forestier (Burlui, I., 2014), sunt:

- factori naturali (vegetația forestieră, condițiile climatice, relieful, solul, rețeaua hidrologică);

- factori antropici (forma și tipul de proprietate/administrare/exploatare a pădurii, activitatea umană în zona fondului silvic);

- factori determinanți (factorii climatici, compoziția și structura arboretelor, relieful, activitatea umană în zona fondului silvic, profilul psiho-social al populației și starea economică a acesteia) - cei ce fac posibilă inițierea unui incendiu: combustibilul, gazul care întreține arderea și sursa de aprindere;

- factori conjuncturali (forma de proprietate/administrare a fondului forestier, condițiile de acordare a subvențiilor pentru terenul agricol) - cei ce favorizează declanșarea și propagare a unui incendiu, prin influența pe care o pot avea asupra elementelor ce determină inițierea incendiilor.

8.2.2. Cauzele incendiilor din fondul forestier

Cauzele ce duc la incendiu în fondul forestier (Burlui, I., 2014), pot fi:

- cauze naturale (trăsnetul, autoaprinderea de natură biologică) - cele care sunt consecința manifestării unor factori declanșatori care se manifestă indiferent de voința sau prezența directă sau indirectă a omului;

- cauze tehnice (scântei de la liniile electrice aeriene, propagarea incendiilor de la construcțiile existente în sau limitrof fondului forestier, scântei de la locomotivele cu aburi, scântei mecanice sau scurtcircuit de la mașinile și utilajele cu care se acționează în fondul forestier pe timpul activităților economico-sociale);

- cauze antropice (acțiunile umane făcute, cu intenție sau din neglijență, fără respectarea regulilor minimale de prevenire a incendiilor).

8.2.3. Manifestarea/evoluția incendiilor din fondul forestier

Un incendiu de pădure poate evolua (Burlui, I., 2014) sub diferite forme, fiecare fiind condiționată și determinată de caracteristicile vegetației forestiere și influența factorilor naturali (în principal forța și direcția vântului) în arealul respectiv. Astfel, se disting:

- incendii de litieră (unde ard straturile joase ale vegetației de pe solul pădurii, stratul de iarbă și exemplarele lemnoase pitice), care se dezvoltă cu flacără la vedere, se propagă, prin radiație și conducție, cu viteză mare (1 km/oră), puternic influențate de factorii naturali (vânt, precipitații), sub influența vântului se dezvoltă rapid și pot surprinde forțele de intervenție;

- incendii de subteran sau sub pătura de frunziș (unde arde materia organică conținută în litieră, humus sau turbă, rădăcinile copacilor), care nu dezvoltă flacără, se propagă, prin conducție, cu viteză mică (1 km/24 ore), greu de observat la început, însă pot degenera în incendii de litieră;

- incendii de coronament (unde arde partea superioară a arborilor), care se dezvoltă cu flacără la vedere, manifestându-se ca o coroană, un zid, un val sau o minge de foc, se propagă, prin convecție și radiație, cu viteză foarte mare (de la 8 la peste 25 km/oră), puternic influențate de factorii naturali (vânt, precipitații), degajă cantități mari de căldură, de cele mai multe ori atacă și litiera, iar prin modul violent de manifestare pot surprinde forțele de intervenție;

- incendii de doborâturi - nu sunt definite separat în literatura de specialitate, dar se manifestă diferit față de cele anterior prezentate (la incendiile de doborâturi ard suprafețele/ exemplarele afectate de doborâturi și rupturi produse de vânt și/sau zăpadă, neexploatate/ neextrase imediat); se dezvoltă cu flacără la vedere, sub forma unui foc de tabără sau a unui rug, puternic influențate de factorii naturali (vânt, precipitații); masa solidă incendiată eliberează particole arzânde, ușor purtate de vânt care produc "salturi de incendiu"; concentrarea mare pe unitatea de suprafață de masă combustibilă conduce la dezvoltarea rapidă a incendiului și la dificultăți în apropierea personalului de intervenție de locul incendiului; așezarea neorganizată a arborilor doborâți face ca atacarea incendiului să se facă cu mare dificultate;

- incendii mixte - incendiile care, în manifestarea, lor prezintă însumarea caracteristicilor a minimum două din cele 4 tipuri de incendiu anterior descrise;

8.2.4. Măsuri pentru reducerea riscului de incendiu în fondul forestier și de stingere a incendiilor de pădure

Măsurile pentru reducerea riscului de incendiu în fondul forestier sunt de două feluri (Burlui, I., 2014), astfel:

8.2.4.1. Măsuri pe linie preventivă

Activitatea de prevenire a incendiilor în fondul forestier trebuie să fie concepută, organizată și implementată astfel încât să răspundă la două deziderate majore și anume:

- reducerea riscului de izbucnire a incendiilor;
- crearea condițiilor de limitare a incendiilor izbucnite, cât mai aproape de limitele inițiale;

Simultan cu realizarea celor două deziderate, este necesară luarea în considerare a unor măsuri specifice care vizează crearea de zone de protecție față de fondul forestier și de limita acestuia, prin respectarea instrucțiunilor de prevenire a incendiilor la:

- realizarea construcțiilor (silvice, turistice, economice, de cult, etc.) în fondul forestier sau limitrof acestuia;
- desfășurarea activităților antropice în perimetrul imediat limitrof fondului forestier;
- crearea și dotarea corespunzătoare a locurilor de repaus și campare pentru turiști, limitrofe sau în interiorul pădurii;
- accesibilizarea integrală a fondului forestier;
- realizarea rețelei de drumuri forestiere la o densitate corespunzătoare necesarului dat de caracteristicile fondului forestier, gospodărirea acestuia, oportunităților turistice și, nu în cele din urmă, de necesitățile operative de intervenție în caz de incendiu;
- realizarea accesului la sursele de apă permanentă a tehnicii de intervenție;

- măsuri tehnico - operative;
- crearea și operaționalizarea structurii proprii de intervenție la nivelul ocoalelor și direcției silvice, autorităților publice locale și operatorilor economici din zonă;
- întocmirea "hărților de risc" la incendiu;
- întocmirea "planurilor de analiză și acoperire a riscurilor", cu cooptarea agenților economici specializați din zonă, posesori de utilaje grele (buldozere, TAF-uri, camioane grele, autovehicule de teren, etc.);
- întocmirea "protocoalelor de acces" la resurse materiale (rezerve de scule de mână, carburanți, lubrifianți, etc.), dar și la alimente și apă pentru forțele de intervenție;
- crearea în fondul forestier sau în apropierea acestuia, a unor rezerve de apă, accesibile tehnicii de intervenție terestre și aviatice;
- realizarea, cu vecinii României, a unor canale de comunicații fluente, pe linia protecției la foc a pădurilor de frontieră;
- realizarea unui sistem de monitorizare prin GPS a fondului forestier;
- implementarea unor măsuri instructiv - educative eficiente, pe categorii de cetățeni.

8.2.4.2. Măsuri pe linie operativă

a) Strategii și cerințe în tactica stingerii incendiilor de pădure. Organizarea intervenției; În abordarea procesului de stingere a incendiilor de pădure se pornește de la elementele "triunghiului de foc": materialul combustibil, aportul de oxigen și sursa de aprindere. Orice procedeu de stingere s-ar adopta, acesta este îndreptat spre suprimarea unuia din cele trei elemente enumerate.

În literatura de specialitate sunt specificate opt strategii de stingere a incendiilor de pădure, astfel:

- izolarea flăcării față de combustibil;
- izolarea flăcării față de oxigenul din aer;
- condensarea puternică a aerului din mediul înconjurător flăcării;
- răcirea combustibilului incendiat și adiacent flăcării;
- răcirea aerului înconjurător incendiului;
- inhibarea omogenă a reacției chimice de oxidare;
- inhibarea eterogenă a reacției chimice de oxidare;
- suflarea sau ruperea flăcării cu ajutorul curenților puternici de aer.

O intervenție operativă și eficientă pentru stingerea incendiilor de pădure (manifestate, mai ales pe relief muntos), necesită realizarea unor cerințe operaționale fundamentale:

- obsevarea și anunțarea oportună a incendiului;

- confirmarea incendiului, în timp util, de către administrația locală, sau de către silvicultori (în cazul locațiilor izolate, aflate la distanță);

- mobilizarea în timp oportun a forțelor și mijloacelor necesare primei intervenții, în scopul localizării incendiului;

- cunoașterea zonei, din punct de vedere al accesibilității, existenței surselor de apă și a barierelor naturale în calea incendiului, vecinătății fondului forestier incendiat;

- mobilizarea în timp oportun a forțelor și mijloacelor de intervenție complementare, în cazul incendiilor de durată;

- adaptarea mijloacelor de intervenție mobilizate la locul incendiului, la caracteristicile terenului;

- stabilirea sectoarelor de intervenție și a responsabilităților, potrivit competențelor;

- monitorizarea permanentă a locului incendiului și a vecinătăților, în vederea prevenirii surprinderii forțelor, precum și pentru identificarea, în timp oportun, a "salturilor de incendiu";

- cooperarea între forțele participante;

- legătura permanentă între eșaloane, cu societatea civilă și mass-media;

- conducerea unică a intervenției;

- monitorizarea zonei incendiate și după încheierea operațiunilor de intervenție, de la câteva ore la câteva zile, în funcție de amploarea incendiului;

b) Concepția de acțiune;

Observarea și anunțarea la timp a incendiilor de pădure sunt hotărâtoare în derularea acțiunilor de intervenție.

La realizarea managementului acțiunilor de intervenție este necesară realizarea/ respectarea unor direcții de acțiune, astfel:

- recunoașterea continuă a zonei de intervenție, în vederea luării hotărârilor în cunoștință de cauză;

- identificarea și cuantificarea surselor de apă pe care se poate conta și găsirea soluțiilor de aducere a apei la locul intervenției;

- identificarea și diagnosticarea pericolului de propagare a incendiului pe direcțiile principale;

- monitorizarea permanentă a curenților de aer (viteză și direcții de manifestare);

- monitorizarea parcelelor/u.a. din frontul curenților de aer, în vederea preîntâmpinării propagării incendiului prin "salturi";

- stabilirea misiunii pentru "vânătorii de scântei";

- limitarea și localizarea incendiului, cât mai aproape de limitele între care a fost găsit;

- realizarea protecției față de zonele limitrofe;

- supravegherea zonei incendiate și după lichidarea operațiunilor de intervenție;
- protecția personalului și a tehnicii de intervenție în vederea evitării surprinderii;
- protecția personalului de intervenție împotriva animalelor sălbatice, reptilelor (șerpilor), intoxicării cu fum și gaze toxice, arsurilor, accidentelor provocate de doborârea arborilor și de intervenția pe teren accidentat;
- cooperarea, comunicarea și colaborarea între forțele de intervenție participante;
- schimbul de informații permanent între factorii de decizie de la locul intervenției, cu eșaloanele superioare și mass-media;
- pregătirea rezervei de forțe, mijloace și materiale pentru intervenție - în cazul incendiilor de durată.

c) Planul de intervenție la incendiu

Planul de intervenție la incendiu se întocmește, pentru fiecare ocol silvic, de către responsabilul cu paza și protecția, se aprobă de către șeful de ocol și se avizează de către Inspectorul șef al I.S.U.J. (Inspectoratul pentru Situații de Urgență Județean).

8.2.5. Constatări, concluzii

Fiind constituit, în cea mai mare parte, din masă combustibilă, fondul forestier este continuu amenințat de posibilitatea izbucnirii unui incendiu.

Incendiile pot fi cauzate, pe de o parte, prin faptul că fondul forestier se învecinează cu terenurile cu folosință agro-zootehnică (un permanent pericol prin lucrările ce se fac în scopul curățirii pășunilor, fânețelor și terenurilor agrare), iar pe de altă parte, datorită faptului că pădurea și zona limitrofă acesteia sunt frecvent vizitate de localnici și de numeroșii turiști, atrași de splendoarea peisajelor, de puritatea aerului și apelor, acestea în contrast cu poluarea existentă în localități și în împrejurimile acestora.

Acțiunile silvicultorilor, legate de prevenirea și combaterea incendiilor, vor viza:

- înmulțirea patrulărilor pădurilor în cantoane, mai ales în perioadele secetoase din timpul verii, în vederea identificării cât mai rapide a inițierii unui eventual incendiu, a anunțării urgente a prezenței și locației acestuia la ocolul silvic și la unitatea teritorial-administrativă pe raza căreia s-a produs;

- întreținerea în bune condiții de funcționare a observatoarelor existente și construirea altora noi, în punctele cele mai înalte din canton/ocol, în vederea identificării de la distanță și cât mai rapide a inițierii/dezvoltării unui eventual incendiu, în vederea anunțării urgente a prezenței și locației acestuia și a demarării acțiunii de izolare/stingere primară (aceasta, în cazul incendiilor restrânse ca intensitate și spațiu de manifestare;

- executarea la timp și ori de câte ori este nevoie, a tăierilor de igienă, prin care se vor extrage arborii uscați - cei care sunt primii posibil a fi afectați de foc;

- amplasarea unor locuri special amenajate pentru fumat, mai ales în zonele cele mai frecventate de către localnici și de către cei ce practică turismul;

- extragerea și eliminarea din suprafața afectată a doborâturilor și/sau rupturilor de vânt și/sau zăpadă, curățarea parchetelor de resturile de exploatare care, prin uscare în timp, și în anumite condiții, sunt primele din suprafețele respective ce pot fi incendiate ca urmare a diverselor cauze;

- realizarea unei bune accesibilizări a fondului forestier, crearea, întreținerea și păstrarea unei rețele de linii parcelare deschise, în ideea creării unor condiții bune de acces;

- realizarea construcțiilor silvice, inclusiv a celor utilizate perioade scurte (cabanele sezoniere pentru muncitorii forestieri) cu respectarea tuturor instrucțiunilor de prevenire și combatere a incendiilor;

- crearea, dotarea corespunzătoare și întreținerea în condiții bune de funcționare a „punctelor/spațiilor PSI”;

În cazul izbucnirii unui incendiu (suprateran, subteran sau mixt), se vor avea în vedere următoarele:

- se va identifica și se va transmite, de urgență, la ocolul silvic și la unitatea teritorial-administrativă localizarea exactă a zonei unde s-a inițiat/dezvoltat incendiul constatat și primele evaluări referitoare la intensitatea acestuia;

- se vor lua primele măsuri de izolare (prin benzi perimetrare) și eventuala stingere a acestuia, în situația când incendiul este restrâns ca spațiu și intensitate. Dacă nu poate fi stins imediat, se vor crea condiții pentru deplasarea în zona incendiată a echipelor de intervenție;

- în perioada activității de stingere a incendiului, se va asigura, prin personalul de teren, o permanență în zonă (o supraveghere permanentă), până la înlăturarea totală a acestuia;

- supravegherea zonei se va asigura și după stingerea incendiului încă o zi sau mai multe, în funcție de mărimea și intensitatea incendiului considerat stins;

- după stingerea incendiului, se va proceda la curățarea suprafeței respective, prin înlăturarea arborilor și celorlalte materiale vegetale parțial arse sau uscate.

Toate acțiunile de prevenire, depistare sau stingere a incendiilor se vor realiza în concordanță cu legislația în vigoare (Legea nr.307/2006, H.G. 1016/2004, H.G. nr.1490/2004, Ord. 2338/2009, Ord. 211/2014), precum și cu toate actele normative și instrucțiunile referitoare la prevenire și stingerea incendiilor.

De fiecare dată când se ivește ocazia, personalul ocolului trebuie să ducă o acțiune permanentă și organizată de instruire și lămurire a populației din zonă, a muncitorilor ce lucrează la pădure, a culegătorilor de fructe de pădure și ciuperci comestibile, a ciobanilor, turiștilor, etc., despre importanța cunoașterii și respectării întocmai a regulilor de prevenire și stingere a incendiilor.

8.3. Protecția împotriva poluării industriale

În cadrul teritoriului U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa, practic nu sunt surse de poluare.

Pădurea poate aduce o importantă contribuție la rezolvarea problemei poluării mediului, totuși ea nu trebuie considerată un mijloc auxiliar, pădurea însăși având nevoie de a fi protejată.

Cunoscând rolul pădurii în împropățarea aerului, oprirea propagării substanțelor nocive și atenuarea zgomotelor, actualul amenajament a prevăzut măsuri de gospodărire adecvate rolului funcțional stabilit prin amenajament.

În scopul evitării poluării, cât mai ales a preîntâmpinării unor astfel de probleme, se impun unele măsuri preventive și restrictive astfel :

- amplasarea obiectivelor industriale în zone cu pădure se va face numai cu avizul organelor silvice competente;
- obiectivele poluante vor fi izolate prin benzi de arbori (perdele) rezistente la noxe, alei și parcuri cu rol sanitar și apreciate pentru rolul lor estetic;
- dotarea acestor obiective cu filtre de reținere a gazelor și pulberilor nocive;
- instalarea unor puncte de control pentru determinarea cantității de emanații nocive, urmărindu-se dinamica acestora, precum și vătămrile produse de poluant;
- crearea și mărirea zonelor păduroase de agrement, amplasate în afara perimetrelor poluante, în zone ușor accesibile, cu atmosferă curată și benefică sănătății;
- amplasarea studiului factorilor staționali (mișcarea aerului, umiditatea și temperatura acestuia, forma terenului), referitor la rolul acestora și răspândirea poluanților;
- obținerea unor descendenți de specii lemnoase rezistente la poluare și ameliorate din punct de vedere genetic;
- administrarea de îngrășăminte chimice în solurile afectate de noxe.

Până în prezent nu s-au efectuat studii cu caracter special privind influența poluării industriale și nici nu sunt date cu privire la influența poluării asupra pădurilor din U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa.

8.4. Protecția împotriva bolilor și a altor dăunători

Pentru valorificarea eficientă a funcțiilor multiple ale pădurii și asigurarea viabilității economice, a beneficiilor de mediu și sociale, este necesară menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare a arboretelor. Microorganismele patogene și insectele vătămătoare sunt prezente în ecosistemele forestiere sub o mare diversitate specifică, spațială și temporală și, de cele mai multe ori, acțiunea lor are efecte negative atât asupra arborilor gazdă cât și asupra întregului ecosistem.

În vederea evitării pierderilor economice și a atenuării efectelor ecologice ca urmare a acțiunii negative a acestor organisme vătămătoare, este necesar să se adopte unele măsuri de protecție care să se integreze în managementul general al ecosistemelor forestiere.

Cu prilejul efectuării lucrărilor de amenajare a pădurilor - descrieri parcelare - în cadrul arboretelor din U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa nu au fost depistate focare de dăunători și agenți patogeni. De altfel, nici în evidențele ocolului nu au fost înregistrate atacuri în masă în deceniul expirat, fiind semnalate doar atacuri sporadice, în limite tolerabile și care au fost combătute la timp.

Conservarea și dezvoltarea fondului forestier, sunt acțiuni ce nu pot fi realizate fără a se apela la măsuri privind prevenirea și combaterea dăunătorilor. De altfel, gospodărirea pădurilor pe baze ecologice, include și protecția integrală a ecosistemelor forestiere prin metoda combaterii integrale (biologice, silvotecnice și chimice - numai cu substanțe bio-degradabile).

Necesitatea combaterii dăunătorilor este din ce în ce mai oportună datorită creșterii suprafeței ocupate cu arborete artificiale, extinderii monoculturilor, a arboretelor echine, mai puțin stabile și vulnerabile la atacurile de dăunători.

În condițiile arboretelor pure, numărul speciilor atacatoare este redus, dar populațiile speciilor atacatoare sunt mari.

În cazul pădurilor din U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa, atacurile diferiților agenți patogeni pot provoca pagube mari fondului forestier (diminuarea creșterilor, deprecierea calității lemnului, scăderea capacității de îndeplinire a funcțiilor de protecție atribuite, etc.), astfel încât combaterea acestora se impune, apelând la o serie de măsuri de protecție (preventive, carantină, combatere propriu-zisă).

Combaterea dăunătorilor este indicată și pentru pădurile naturale, în care echilibrul ecologic a fost dereglat prin reducerea consistenței, tasarea solului, etc.

Defoliorii sunt principalii dăunători, care prin slăbirea vitalității arboretelor, creează condiții de instalare și a altor dăunători biotici și abiotici.

Atacurile defoliorilor pot provoca pagube mari fondului forestier (diminuarea creșterilor, scăderea calității lemnului, reducerea capacității de îndeplinire a funcțiilor de protecție atribuite etc.), motiv pentru care se recomandă măsuri de combatere (preventive, de carantină sau combatere propriu-zisă).

Măsurile preventive au rolul de a asigura arboretelor condiții bune de vegetație, astfel încât acestea să aibă o rezistență sporită față de boli și dăunători. Aceste măsuri sunt cele mai eficiente, economice și ușor de aplicat, realizându-se prin:

- urmărirea cu continuitate a stării de vegetație a arboretelor;
- efectuarea corectă și la timp a lucrărilor de îngrijire a arboretelor și a tăierilor de igienă;
- menținerea arboretelor naturale și întemeierea de arborete cu structuri apropiate de cele naturale;
- ameliorarea condițiilor staționale prin fertilizări, desecări etc.

Măsurile de carantină au rolul de a împiedica răspândirea bolilor dintr-un loc în altul și constă în:

- efectuarea controlului fitosanitar al materialului săditor și tratarea acestuia cu substanțe adecvate;

- izolarea pădurilor atacate și combaterea imediată a dăunătorilor.

Măsurile de combatere au scopul de a distruge dăunătorii prin metode fizico-chimice, chimice sau biologice, atunci când măsurile de prevenire nu au putut împiedica înmulțirea în masă a acestora.

Combaterile chimice folosesc drept substanțe de combatere insecticide organo-clorurate, care pot avea unele influențe negative asupra ecosistemelor forestiere. De aceea, se recomandă renunțarea la astfel de substanțe și folosirea numai a celor biodegradabile selective, cum sunt preparatele microbiologice și inhibitorii de creștere.

Combaterea biologică se realizează prin:

- protejarea și introducerea în păduri a faunei entomofage;
- înmulțirea artificială a zoofagilor, a prădătorilor și a paraziților, dăunătorilor pădurii și introducerea lor în pădurile atacate;
- utilizarea preparatelor microbiologice;
- tratarea cu virusuri entomopatogene etc.

În cadrul măsurilor de protecție menționate, metodele de combatere integrată trebuie să ocupe un loc important, având în vedere atât eficacitatea și caracterul lor preventiv și curativ, cât și impactul redus asupra mediului și echilibrului ecosistemelor forestiere. În funcție de susceptibilitatea și vulnerabilitatea arboretelor la vătămări produse de organismele vătămătoare, de speciile depistate și de intensitatea infectărilor/infestărilor, conceptul de combatere integrată se bazează pe aplicarea, după caz, a metodelor de combatere consacrate (fizico-mecanică, chimică, biologică), la care se adaugă o serie de măsuri silviculturale, menite să crească vitalitatea arborilor și, în acest fel, să pună în valoare mecanismele naturale de rezistență ale arborilor la atacul dăunătorilor forestieri. Aceste măsuri trebuie să aibă un caracter permanent și să fie aplicate de la faza de regenerare a arboretelor, cât și pe parcursul dezvoltării lor, până la exploatarea acestora. Folosirea materialelor de regenerare cu caracteristici genetice superioare din speciile forestiere autohtone, adaptate condițiilor locale de mediu, aplicarea lucrărilor de întreținere, parcurgerea periodică a arboretelor tinere cu tăieri de îngrijire, prevenirea vătămărilor arborilor în procesul de exploatare, constituie laturi importante ale luptei integrate. În același timp, prin lucrările efectuate în arborete (promovarea structurilor mixte cu floră erbacee și arbustivă adecvată) sau prin culturile înființate pentru creșterea vânatului, pe liniile parcelare sau somiere, trebuie create condiții pentru stimularea dezvoltării organismelor folositoare (mamifere insectivore, păsări, insecte entomofage, parazite și prădătoare), cu rol deosebit în menținerea echilibrului lanțurilor trofice.

În lupta integrată, nu sunt excluse în totalitate nici procedeele chimice, însă va trebui respectată întocmai legislația națională și europeană din domeniu cât și cerințelor FSC, legate de folosirea pesticidelor, selective, biodegradabile. Pentru pădurile certificate sau în curs de certificare, se va pune accent pe promovarea unor produse biologice din categoria biopreparatelor entomopatogene (bacterii, virusi, ciuperci) și doar excepțional, se vor folosi insecticide chimice, doar dintre cele agreeate de organismele CEE și FSC.

Tot ca părți importante ale combaterii integrate, aplicate cu caracter permanent, trebuie considerate și lucrările de depistare, semnalare și prognoza dăunătorilor precum și aplicarea măsurilor de carantină forestieră.

Pentru siguranța lucrărilor de combatere, organele de teren sunt obligate să execute lucrări de control fitosanitar în vederea depistării și prognozării evoluției dăunătorilor. Orice urme de dăunători vor fi semnalate conducerii Ocolului Silvic Ileanda spre a lua măsuri urgente de protecție a fondului forestier.

8.5. Măsuri de gospodărire a arboretelor afectate de uscare anormală

La data efectuării descrierii parcelare, o parte din arboretele unității de producție prezintă fenomene de uscare.

Suprafața totală a arboretelor afectate de fenomenul de uscare este de 10,59 ha.

Uscările în cadrul arboretelor din U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa afectate de acest fenomen sunt de intensitate slabă.

Măsurile de gospodărire a acestor arborete sunt diferențiate de la un arboret la altul și se regăsesc în planurile de recoltare și cultură.

Ca măsuri de stopare a fenomenului de uscare anormală se impun:

- executarea rapidă și în bune condiții a tuturor lucrărilor de igienizare a arboretelor în cauză;
- executarea unor lucrări de reconstrucție ecologică, a lucrărilor de îngrijire etc;
- identificarea, punerea în valoare și scoaterea promptă a exemplarelor afectate, cojirea cioatelor și a materialului lemnos, interzicerea scoaterii materialului lemnos după metoda în trunchiuri și catarge;
- menținerea consistențelor pline și diversificarea pe cât posibil a compoziției și structurii verticale, deoarece arboretele pluriene și amestecate sunt mai rezistente.

În cazul în care, în decursul aplicării amenajamentului, fenomenul de uscare va progresa, se va proceda în așa fel încât în arboretele neexploatabile în care intensitatea uscării a ajuns la grade mijlocii, să se facă împădurirea golurilor create, fie cu specia de bază, fie cu specii ajutătoare; în porțiunile neafectate se pot executa lucrări de îngrijire corespunzătoare stadiului de dezvoltare a arboretului respectiv.

Așa cum s-a amintit și anterior, pentru prevenirea amplificării fenomenului de uscare anormală și împiedicarea apariției lui și în alte arborete, se vor aplica cu strictețe prevederile din normele și îndrumările tehnice pentru reconstrucția ecologică a pădurilor.

8.6. Măsuri de gospodărire a arboretelor afectate de alți factori

Alți factori care produc daune arboretelor, sunt următorii :

- pășunatul neautorizat, care poate afecta puternic regenerările naturale și plantațiile (culturile nou instalate);
- factori antropici : aruncarea deșeurilor în pădure, tăierile ilicite, turismul necontrolat (incluzând camparea în pădure, aprinderea focului în afara spațiilor amenajate, abandonarea resturilor în pădure etc.) etc.;

Acești factori au fost semnalati cu o amploare redusă, la nivelul exemplarelor izolate, fără a afecta evoluția arboretelor în ansamblul lor. Gospodărirea arboretelor afectate de acești factori presupune urmărirea și combaterea factorilor dăunători antropici, realizarea unor păduri cu structuri adecvate, diversificate și aplicarea tuturor măsurilor de igienizare, în scopul menținerii unei stări fitosanitare cât mai bune.

Concluzionând, pentru asigurarea unei stabilități ecologice a fondului forestier este necesară conducerea arboretelor spre o structură apropiată de cea optimă, prin aplicarea celor mai adecvate măsuri silviculturale și urmărirea atentă și combaterea factorilor dăunători.

9. CONSERVAREA ȘI AMELIORAREA BIODIVERSITĂȚII

9.1. Măsuri în favoarea conservării biodiversității

Conservarea biodiversității este unul dintre obiectivele de gospodărire prioritare avute în vedere la amenajarea pădurilor. El răspunde cerințelor unei gospodăriri durabile a pădurilor, contribuind la conservarea speciilor și habitatelor naturale.

Conservarea biodiversității vizează realizarea mai multor obiective ce conduc la adoptarea următoarelor tipuri de măsuri:

- *măsuri generale favorabile biodiversității*, urmărite la nivelul fiecărui arboret, oricare ar fi funcțiile atribuite pe care acesta le îndeplinește, respectiv unitatea de gospodărire din care face parte;
- *măsuri specifice*, urmărite la nivelul pădurilor cu rol de ocrotire a ecofondului și genofondului forestier.

9.1.1. Măsuri generale favorabile biodiversității

Măsurile generale favorabile biodiversității sunt acele măsuri menite să asigure conservarea diversității biologice la nivelul tuturor ecosistemelor forestiere în vederea maximizării funcției ecoprotective prin conservarea diversității genetice și specifice.

În pădurile unității de producție și protecție în studiu se vor avea în vedere următoarele măsuri pentru asigurarea biodiversității:

- promovarea cu prioritate a regenerării naturale a arboretelor cu prilejul aplicării tratamentelor silviculturale, prin alegerea tratamentelor cu perioade medii și lungi de regenerare, în funcție de speciile din compoziția arboretelor respective, conform criteriilor de alegere a tratamentelor din normele tehnice în vigoare;
- în cazul în care regenerarea naturală nu este posibilă din diferite cauze, regenerarea artificială se va face numai cu puieți de proveniențe locale, aceștia fiind mai bine adaptați la condițiile staționale respective, astfel asigurându-se conservarea genofondului forestier local;
- la constituirea subparcelelor, conform criteriilor de constituire a subparcelelor, trebuie să se acorde o atenție sporită suprafețelor pe care se găsesc arbori din aceeași specie și populație (proveniență) și de aceeași vârstă sau de vârste apropiate;

- pentru conservarea ecotipurilor (climatice, edafice, biotice), este necesară includerea lor în subparcele distincte în vederea stabilirii de țeluri de gospodărire corespunzătoare;

- prin aplicarea lucrărilor silvotecnice se impune menținerea unui amestec bogat de specii la nivelul fiecărui arboret prin promovarea tuturor speciilor adaptate condițiilor staționale locale, potrivit tipului natural fundamental de pădure, în proporții corespunzătoare ecologic și economic ce păstrează, din punct de vedere al bogăției de specii, caracterul natural al ecosistemelor;

- extragerea speciilor alohtone (specii introduse artificial sau regenerate natural, necorespunzătoare tipului natural fundamental al ecosistemului respectiv) prin intervențiile silvotecnice, atunci când acestea devin invazive;

- în principiu, amenajamentul nu prevede introducerea altor specii decât a celor corespunzătoare stațional. Dacă din diverse motive (cercetări științifice, crearea de colecții de specii sau varietăți etc.) se vor introduce specii, soiuri sau varietăți noi, acest lucru se poate face numai după o evaluare a impactului asupra ecosistemului și asupra integrității genetice a speciilor locale;

- în arboretele în care este prezent subarboretul, acesta nu trebuie extras prin lucrările silvotecnice, cu excepția situațiilor în care acesta afectează instalarea semințului, în arboretele parcurse cu tăieri de regenerare, caz în care se va extrage un procent din subarboret, măsură ce face parte din lucrările de ajutorare a regenerării naturale, sau situației în care speciile arbustive respective stânjenesc dezvoltarea arboretelor tinere, exemplarele respective fiind extrase prin degajări;

- de asemenea, speciile arbustive vor fi protejate în culturile instalate pe terenuri degradate sau în liziere și luminișuri, unde vânatul găsește adăpost și hrană;

- se vor menține și întreține terenurile pentru hrana vânatului constituite din poieni și luminișuri, în vederea conservării păturii erbacee, respectiv păstrarea unei suprafețe cu aspect mozaicat, diversificat;

- se vor păstra arborii morți „pe picior” și „la sol”, cu prilejul efectuării tăierilor de regenerare și a lucrărilor de îngrijire și conducere, în vederea conservării microflorei și microfaunei, dar și pentru protejarea unor specii de insecte și păsări care cuibăresc în acești arbori;

- în cuprinsul arboretelor se vor păstra așa numiții „arbori pentru biodiversitate”, constituiți în buchete, grupe de arbori sau porțiuni mai mari, reprezentative sub aspectul biodiversității. Aceste porțiuni se pot constitui și ca subparcele distincte ce

urmează să fie conduse până la limita longevității, urmând a fi apoi înlocuite, progresiv, cu alte porțiuni asemănătoare, cu prilejul tăierilor de regenerare și este de dorit să fie cât mai dispersate pe cuprinsul unității de gospodărire. În acest scop pot fi selectați arbori care prezintă putregai, scorburi, arbori cu lemn aflat într-un stadiu avansat de descompunere, dar nu în arborete afectate de factori destabilizatori sau vulnerabile din acest punct de vedere.

- se va avea în vedere menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor, oricăror luciuri mici de apă, zonelor mlăștinoase, smîrcurilor, zonelor ripariene. Se va avea în vedere ca atunci când se execută lucrări silvice să se procedeze de așa natură încât să se evite fluctuații excesive al nivelului apelor, degradării digurilor naturale și, bineînțeles, poluarea apelor. Izvoarele de apă deranjate prin lucrări trebuie refăcute cât mai rapid.

- prin aplicarea măsurilor silviculturale prevăzute în amenajament cu privire la echilibrarea structurii pe clase de vârstă se va asigura conservarea biodiversității, întrucât fiecare clasă de vârstă este însoțită de un anumit nivel de biodiversitate;

- conducerea arboretelor la vârste mari, potrivit exploatabilității tehnice, care să favorizeze adoptarea de cicluri de producție lungi, creează premisele sporirii biodiversității. Faptul că într-o unitate de producție există arborete exploatabile cu vârste înaintate (cum este cazul în U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa) denotă un nivel ridicat al biodiversității.

9.1.2. Măsuri specifice

Aceste măsuri sunt cele menite să asigure conservarea și/sau protecția valorilor de biodiversitate (obiectivelor de conservare) pentru care pădurilor și terenurilor de împădurit respective li se atribuie funcții prioritare de protecție (*subgrupa 1.5 – păduri de interes științific și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier și a altor ecosisteme cu elemente naturale de valoare deosebită, sau subgrupa 1.6. - păduri cu funcții speciale pentru conservarea și ocrotirea biodiversității*).

Amenajamentele silvice dispun de mijloace de identificare, de descriere și de inventariere a biodiversității, la diferite niveluri ale acesteia, elemente ale biodiversității fiind cuprinse atât în amenajamente, cât și în descrierea parcelară.

În cuprinsul U.P. II Poiana Blenchii – Fălcușa nu sunt arborete cu rol de ocrotire a ecofondului și genofondului forestier care să constituie obiectul aplicării unor măsuri specifice de conservare a biodiversității, nici arborete care să facă parte din arii de protecție *Natura 2000*, se găsește însă o arie natură protejată RONPA0596 Cheile Babei, care nu se suprapune peste fondul forestier proprietate publică a statului.

9.2. Păduri cu valoare ridicată de conservare

9.2.1. Conceptul de Păduri cu Valoare Ridică de Conservare - PVRC

Pădurile îndeplinesc funcții de protecție dintre cele mai diverse, asigurând inclusiv servicii de natură socială indispensabile comunităților umane, pe scurt, pădurea prezintă multiple valori. Acolo unde aceste valori sunt considerate a fi de o importanță excepțională sau critică, pădurea poate fi definită ca o pădure cu valori ridicate de conservare.

Deci, pădurile cu valoare ridicată de conservare sunt acele păduri care au o importanță critică din perspectiva protejării mediului, a conservării biodiversității și a valorilor culturale și religioase ale comunităților locale.

Conceptul de "păduri cu valoare ridicată de conservare (PVRC)" a fost definit prima dată de Forest Stewardship Council (www.fsc.org) și se regăsește în cadrul principiului nr. 9 din standardul de certificare FSC, publicat prima dată în anul 1999. Considerat separat de certificare forestieră, acest concept s-a dovedit a fi un mod efectiv de a dovedi sau verifica managementul responsabil al resurselor forestiere (gestionarea durabilă a pădurilor). Ca urmare, el este folosit independent în multe domenii, cum ar fi: conservarea și gestionarea resurselor naturale, elaborarea politicilor de achiziții în cadrul companiilor care prelucrează și valorifică produse forestiere și chiar în elaborarea politicilor agențiilor guvernamentale.

Exemple de păduri cu valoare ridică de conservare pot fi:

- o pădure care protejează unica sursă de apă potabilă pentru o localitate;
- suprafețe forestiere care adăpostesc specii endemice sau amenințate cu dispariția sau ecosisteme rare;
- păduri legate de sărbători tradiționale sau care adăpostesc monumente istorice, locuri de pelerinaj, unități de cult de care este legată identitatea comunităților respective;
- o pădure care adăpostește un sit arheologic important;
- păduri care asigură anumite produse pentru comunități locale dependente de acest fel de resurse etc.

Pădurile cu valori ridicate de conservare trebuie gestionate astfel încât să se mențină și chiar să crească valorile ridicate de conservare identificate în cuprinsul acestora.

9.2.2. Categori de Păduri cu Valoare Ridică de Conservare

Pădurile cu valoare ridicată de Conservare (PVRC) sunt clasificate conform Ghidului de identificare a Pădurilor cu Valoare ridicată de Conservare și a principiului 9 din standardul FSC în următoarele categorii:

- VRC 1 - Suprafețe forestiere care conțin zone cu biodiversitate ridicată de importanță globală, locală sau regională cu următoarele subcategorii:
 - VRC1.1 - Aree protejate
 - VRC1.2 - Specii amenințate și periclitare
 - VRC1.3 - Specii endemice

- VRC1.4 - Utilizarea sezonă critică
- VRC 2 - Suprafețe forestiere extinse de importanță globală, regională sau națională.
- VRC 3 - Suprafețe forestiere care sunt localizate în sau conțin ecosisteme rare, amenințate sau periclitare.
- VRC 4 - Suprafețe forestiere care asigură servicii de bază în situații critice cu următoarele subcategorii:
 - VRC 4.1 - Păduri de importanță deosebită pentru surse unice de apă potabilă, bazine hidrografice și captări de apă
 - VRC 4.2 - Păduri critice pentru controlul procesului de eroziune
 - VRC 4.3 - Zone forestiere cu impact critic asupra terenurilor agricole sau piscicole
- VRC 5 - Suprafețe forestiere ce satisfac nevoi de bază pentru comunitățile locale
- VRC 6 - Suprafețe forestiere a căror valoare este esențială pentru păstrarea identității culturale a unei comunități sau a unei zone.

9.2.3. Păduri cu valoare ridicată de conservare în cuprinsul unității de producție

În cuprinsul U.P. II Poiana Blenții - Fălciușă nu sunt arborete certificate ca păduri cu valoare ridicată de conservare.

9.3. Efectul aplicării prevederilor amenajamentului asupra biodiversității

Primul amenajament elaborat pe baze științifice moderne și unitare, pentru pădurile acestui ocol silvic a fost cel care a intrat în vigoare în anul 1954, în momentul actual ajungându-se la a șasea revizuire. Se poate astfel aprecia, ținând cont de cele peste șase decenii de gospodărire durabilă și de factorii destabilizatori de natură biotică și abiotică, care s-au manifestat în zonă, că menținerea integrității pădurilor și a biodiversității naturale a fost unul din principalele obiective ale managementului asigurat de personalul silvic, în baza amenajamentelor silvice. Acestea, departe de a fi simple regulamente de exploatare, au încorporat cunoștințe și analize pluridisciplinare. De aceea subliniem faptul, că rolul amenajamentului este unul benefic, pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor și că fără reglementările pe care le implementează, împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic, anumite componente și conexiuni ale ecosistemelor protejate ar fi putut fi grav perturbate.

9.4. Recomandări privind certificarea pădurilor

Ideea de certificare a managementului forestier, a apărut în contextul preocupărilor majore legate de gospodărirea pădurilor, înscriindu-se în ideea globală de certificare a sistemelor și performanțelor, aplicabilă în cele mai diverse domenii de activitate. Certificarea managementului forestier, cunoscută mai ales sub denumirea de certificarea pădurilor, își are originile în îngrijorările societății, apărute odată cu defrișările masive de păduri tropicale de la începutul anilor '80-'90.

În urma Conferinței Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare ce a avut loc la Rio de Janeiro în 1992, s-a identificat necesitatea unei strategii de dezvoltare durabilă a pădurilor din întreaga lume cu o largă consultare a tuturor factorilor interesați. Pornind de la această idee, în octombrie 1993, a fost semnat acordul oficial privind lansarea FSC (Forest Stewardship Council), o schemă de certificare la care interesele economice, sociale și de mediu au drepturi egale.

FSC este o organizație independentă, neguvernamentală și nonprofit, înregistrată în Mexic ca o asociație de membri-Association Civil. Organizația operează la nivel internațional și oferă servicii prin intermediul centrului FSC International, situat în Bonn, Germania, precum și prin intermediul unei rețele internaționale de Inițiative Naționale. FSC oferă un program de acreditare internațională pentru organisme de certificare independente și o schemă de etichetare pentru produsele pădurii, ce servește ca o garanție credibilă că produsele provin dintr-o pădure bine gospodărită, în conformitate cu standardele FSC, așa numitele Principii și Criterii.

Certificarea managementului forestier în sistem FSC este un proces prin care, în urma unui audit, o organizație independentă confirmă faptul că o anumită suprafață forestieră este gospodărită în conformitate cu un standard agreeat.

Standardul după care se face auditul este împărțit în 10 Principii și 56 Criterii.

Principiile FSC pentru certificarea modului de gospodărire a pădurilor sunt:

- Principiul 1: Conformitatea cu legislația națională și internațională și principiile FSC
- Principiul 2: Dreptul de proprietate sau folosință și responsabilitățile aferente
- Principiul 3: Drepturile populațiilor indigene (neaplicabil în România)
- Principiul 4: Relațiile cu comunitățile și drepturile angajaților
- Principiul 5: Beneficiile multiple ale pădurii
- Principiul 6: Impactul asupra mediului
- Principiul 7: Planul de management
- Principiul 8: Monitorizarea și evaluarea
- Principiul 9: Păduri cu Valoare Ridicată de Conservare
- Principiul 10: Plantații

Aceste 10 principii, ce sunt detaliate în 56 de criterii, au un caracter general și pentru o mai bună aplicare a lor se face adaptarea acestora la condițiile specifice fiecărei țări, de către Inițiativele Naționale FSC sau de către organismele de certificare acreditate, care derulează procesul de audit.

Certificarea managementului forestier este continuată de așa numita certificare a lanțului de custodie, prin care se urmărește să se elaboreze mecanisme de urmărire a produselor lemnoase sau nelemnoase care provin din pădurile certificate de la sursă până la consumator. Certificarea lanțului de custodie se referă la companiile care exploatează, procesează sau comercializează material lemnos certificat FSC și care doresc să eticheteze aceste produse cu numele sau eticheta FSC.

Certificarea lanțului de custodie în sistem FSC permite companiilor:

- Să identifice și să controleze sursele de material lemnos atât certificat FSC cât și sursele de material lemnos recuperat/reciclat;
- Să le demonstreze clienților că îndeplinesc cerințele FSC în ceea ce privește controlul materialului lemnos necertificat FSC;
- Să utilizeze mărcile înregistrate și etichetele comerciale ale FSC pentru a-și promova produsele.

În prezent, mii de companii de prelucrare și comercializare a lemnului, în special din Europa de Vest și America de Nord, impun clienților lor obținerea certificatului FSC, fiind interesate să cumpere și să lucreze cu produse certificate în acest sistem. În cazul acestor companii, certificarea reprezintă o dovadă pentru clienții lor și pentru publicul larg ca lemnul provine din păduri bine gospodărite.

Pe scurt pașii în vederea certificării FSC sunt:

- Aplicarea pentru certificare: certificarea este un proces voluntar și poate fi demarat numai la cererea companiei. Lista organismelor de certificare acreditate FSC se regăsește pe site-ul Asociației pentru Certificare Forestieră (www.certificareforestiera.ro).
- Preevaluarea: are drept scop familiarizarea companiei cu cerințele standardului de certificare și identificarea de către auditor a conformităților și neconformităților cu standardul.
- Evaluarea principală: reprezintă vizita organismului de certificare în urma căruia se colectează informații suficiente pentru a determina acordarea sau neacordarea de către organismul de certificare a certificatului FSC.
- Acordarea certificatului: certificatul este acordat cu condiția îndeplinirii cerințelor standardului, pe o perioadă de 5 ani.
- Monitorizarea: după acordarea certificatului se fac vizite de monitorizare anuale.
- Recertificarea: o nouă reevaluare se derulează înainte de expirarea certificatului, pentru a se păstra statutul de certificare, rezultând în eliberarea unui nou certificat.

Certificarea forestieră poate aduce beneficii atât deținătorilor de certificat FSC cât și consumatorilor, comunităților locale, muncitorilor și organizațiilor neguvernamentale cu specific de mediu sau social.

În prezent certificarea este un mecanism de piață; există cerere și ofertă pentru lemnul certificat FSC și implicit un interes crescut în producerea și comercializarea produselor certificate. În principal, decizia de intrare în procesul de certificare este în general legată de obținerea unor

avantaje cum ar fi accesul pe noi piețe a lemnului certificat sau menținerea pe piețele existente. Pe lângă acestea se pot obține următoarele beneficii:

- Îmbunătățirea sistemelor de management, incluzând aici mecanismele de planificare, monitorizare, evaluare și raportare;

- Îmbunătățirea proceselor de gestiune a firmei și a eticii de afaceri;

- Firmele pot răspunde la cererea de produse de origine controlată;

- Îmbunătățirea proceselor productive.

Un motiv în plus pentru certificare îl reprezintă cel economico-financiar. Pe lângă accesul pe piețe noi sau menținerea pe cele deja existente, uneori companiile pot beneficia și de prețuri mai mari pentru produsele ce poartă sigla FSC. În ce măsură și cu câte procente va avea loc această creștere nu poate fi decisă decât de piața liberă, cea care dictează prețul. De reținut însă că acest lucru nu se întâmplă foarte des, ci doar acolo unde cererea este foarte mare.

10. INSTALAȚII DE TRANSPORT, TEHNOLOGII DE EXPLOATARE ȘI CONSTRUCȚII FORESTIERE

10.1. Instalații de transport

10.1.1. Inventarul instalațiilor de transport existente și necesare

Tabelul 10.1.1.1.

Nr. crt.	Indicativul drumului	D e n u m i r e a d r u m u l u i	Lungimea [km]			Suprafața deservită [ha]	Volum de recoltat în deceniu [m³]
			În pădure sau limitrof pădurii	În afara pădurii	Totală		
D r u m u r i e x i s t e n t e							
Drumuri publice							
1.	D.P. 001	DN 1C Dej - Baia Mare	0,50	91,50	92,00	235,46	4398
2.	D.P. 002	DJ 109F Gâlgău - Tg. Lăpuș	-	29,00	29,00	271,61	4084
3.	D.P. 007	DC 40 Frâncenii de Piatră - Măgura - Poiana Blenchii	-	4,87	4,87	19,83	162
4.	D.P. 008	DC39 Poiana Blenchii - Gostila	0,20	6,20	6,40	154,28	3097
5	D.P. 009	DC 39A Poiana Blenchii - Fălcușa	0,45	4,85	5,30	74,46	2473
Total drumuri publice			1,15	136,42	137,57	755,64	14214
Drumuri forestiere							
5.	F.E. 003	Valea Tomnuței	0,54	2,32	2,86	39,49	330
Total drumuri forestiere			0,54	2,32	2,86	39,49	330
Total drumuri existente			1,69	138,74	140,43	795,13	14544
TOTAL GENERAL			1,69	138,74	140,43	795,13	14544

Indicele de densitate D.P. = 1,15 km : 795,13 ha = 1,4 m/ha.

Indicele de densitate F.E. = 2,86 km : 795,13 ha = 3,6 m/ha.

Indicele de densitate Total = 4,01 km : 795,13 ha = 5,0 m/ha.

Accesibilitatea fondului de producție și a posibilității din cadrul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa se prezintă astfel:

10.1.2. Accesibilitatea fondului de producție, de protecție și a posibilității

Tabelul 10.1.2.1.

Specificări		Accesibilitatea						
		Cantități	Actuală		La sfârșitul deceniului		În viitor	
			ha	%	ha	%	ha	%
Fond de producție	Total, din care	555,10	195,26	35	314,03	40	795,13	100
	Exploatabil	111,15	32,86	30	32,86	30	111,15	100
	Preexploatabil	301,47	81,20	27	81,20	27	301,47	100
	Neexploatabil	142,48	81,20	57	81,20	57	142,48	100
Fond de protecție	Total	207,22	103,54	50	103,54	50	207,22	100
Fond forestier	Total	795,13	314,03	40	314,03	40	795,13	100

Specificări		Accesibilitatea						
		Cantități	Actuală		La sfârșitul deceniului		În viitor	
			m ³	%	m ³	%	m ³	%
Posibilitatea	Total, din care	14544	6114	42	6114	42	14544	100
	Produse principale	6700	3007	45	3007	45	6700	100
	Produse secundare	1672	951	57	951	57	1672	100
	Tăieri de conservare	1012	250	25	250	25	1012	100
	Tăieri de igienă	5160	1906	37	1906	37	5160	100

Menționăm că s-au considerat accesibile arboretele având distanța medie de colectare de până la 1,2 km.

Date privind accesibilitatea fondului forestier și a posibilității sunt prezentate și în subcapitolul 16.5. („Evidențe privind accesibilitatea fondului forestier și a posibilității”).

10.1.3. Lista drumurilor și a u.a. deservite

Tabelul 10.1.3.1.

Cat. DRM	Drum	UNITATI AMENAJISTICE
DP	DP001	75 A 75 B 75 C 75 D 75 E 75 F 75A 76 A 76 B 76 C 77 78 A 78 B 78 C 79M 82 A 82 B 82 C 82 D 82 E 82 F 82 G 83 84 85 A 85 B 85 C 86 91 A 91 B 91 C 92 A 92 B 92 C 93
		TOTAL DRUM 35 UA 235,46 HA
	DP002	70 A 70M 72 73 A 73 B 74 201 202 A 202 B 205 A 205 B 206 207 A 207 B 208 211 212 A 212 B 212 C 212 D 212 E 212 F 212 G 212 H 212 I 212 J 213 A 213 B 213R 214 A 214 B 214 C 214 D 218 A 218 B 218 C 218 D 218 E 218M 219 A 219 B 221 222 A 222 B 222 C 227A 227C 227P 231 232 233 A 233M
		TOTAL DRUM 52 UA 271,61 HA
	DP007	203 A 203 B 203 C
		TOTAL DRUM 3 UA 19,83 HA
	DP008	4 A 4 B 4 C 4 D 5 A 5V 6 A 6 B 9M 11 12 A 12 B 13 14 15 A 15 B 15 C 15 D 101 A 101M 102 121 122M 123 226
		TOTAL DRUM 25 UA 154,28 HA
	DP009	42V 50 52 A 52 B 53 A 53 B 53 C 53 D 55 A 55 B 55 C 55 D 56N 57 59 A 59 B 59 C 60 A 60V 61 A 61 B 61V 130 131 A 131 B 134 A 134 B 136M 137M 138M 139D 141M
		TOTAL DRUM 32 UA 74,46 HA
		TOTAL CAT 147 UA 755,64 HA
FE	FE003	20 21 22 23 24 A 24 B 24 C 24 D 25 A 25 B 25 C 25 D 26M 38 39 A 39 B 39 C 40 124 140L
		TOTAL DRUM 20 UA 39,49 HA
		TOTAL CAT 20 UA 39,49 HA
		TOTAL UP 167 UA 795,13 HA

10.2. Tehnologii de exploatare

În concordanță cu soluțiile prevăzute prin planul de recoltare a masei lemnoase și planul lucrărilor de îngrijire, la recoltarea și colectarea masei lemnoase din parchete trebuie să se aplice tehnologiile de exploatare prin care se evită degradarea solului și care asigură o bună gospodărire prin crearea de condiții favorabile executării lucrărilor de îngrijire și de împădurire.

Tehnologiile de exploatare vor fi astfel stabilite încât să respecte prevederile legale, ținând cont de următoarele restricții:

- protejarea solului;
- protejarea arborilor care rămân în arboret.

În acest sens, personalul ocolului silvic are sarcina de a materializa pe teren limitele parchetelor, a căilor de acces pentru scos-apropiat și a zonelor de protecție a arborilor.

În procesul de exploatare și colectare a masei lemnoase se recomandă:

- colectarea materialului lemnos se va face sub formă de părți de arbori;
- coroana arborilor secționată în bucăți se va colecta separat sub formă de lemn mărunt;
- colectarea se va face pe trasee dinainte stabilite și materializate fără a aduce prejudicii

solului;

- se vor executa controale pe perioada procesului de exploatare pentru respectarea regulilor silvice;

- reprimirea parchetelor se va face la termenele și în condițiile stabilite prin autorizația de exploatare și numai după evacuarea completă a materialului lemnos și curățirea corespunzătoare a acestora.

La exploatarea masei lemnoase se vor respecta următoarele reguli:

- arborii uscați și iescarii se doboară și se fasonează înainte de începerea exploatării parchetului;

- nu se vor tăia arborii nemarcați;

- la terminarea lucrărilor de exploatare, unitatea va nivela traseele de colectare, va face igienizarea și va curăți parchetul.

10.3. Construcții forestiere

Construcțiile silvice din cuprinsul U.P., prezentate în tabelul 10.3.1.1., se consideră că satisfac în mod corespunzător necesarul de cazare a personalului silvic (o parte din acesta dispune de case particulare în zona O.S. Ileanda), a muncitorilor forestieri și a culegătorilor de fructe de pădure și/sau de ciuperci comestibile.

Ca urmare, pentru deceniul următor nu au fost propuse spre realizare noi construcții silvice, ci doar repararea și întreținerea celor existente.

10.3.1. Construcții silvice existente

Tabelul 10.3.1.1.

Natura construcției	Unit. amenaj. în care se află constr. exist.	Suprafața clădită m ²	Materiale din care sunt Clădite			Starea clădirii	Valoarea cheltuielilor de reparație sau refacere	Tipul clădirii de construit	Valoarea construcțiilor proiectate
			Fundația	Pereții	Acoperișul		Lei		
Adapost pentru muncitori și magazie de unelte	227C	64	piatră	lemn	țiglă	bună	-	-	-

11. ANALIZA EFICACITĂȚII MODULUI DE GOSPODĂRIRE A PĂDURILOR

11.1. Realizarea continuității funcționale

11.1.1. Categorii funcționale din grupa I

Obiectivele social-economice stabilite pentru pădurile U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușă, conțin două tendințe contradictorii: pe de o parte obținerea de recolte cât mai mari de lemn pentru diverse utilizări, iar pe de altă parte conservarea pădurilor. Analizând pădurea ca ecosistem, interdependențele dintre diversele componente ale acesteia, prin amenajament s-au stabilit soluții silvotecnice care să conducă la o echilibrare a celor două tendințe, urmărindu-se pe cât posibil, diminuarea efectelor negative ale intervenției în ecosistemul pădure.

Realizarea continuității funcționale

Tabelul 11.1.1.1.

Amenajamentul din anul ...	U.P.	Grupa I-a							Grupa a II-a			<i>Total</i>
		TII				TIV		Total	TVI		Total	
		2A	2B	2E	5H	2L	-		1B	1C		
		2A	2B	2E	5H	2L	5G		1C	1D		
Cat. fct. vechi și coresp. nou												
2000	II	59,20	19,50	-	56,30	-	-	135,00	615,80	45,50	661,30	796,30
	III	244,20	-	0,60	13,70	137,20	-	334,80	1271,20	27,80	1299,00	1633,80
2010	II	68,34	-	-	19,48		-	87,82	248,02	18,42	266,44	354,26
	III	141,53	-	0,65	13,93	22,87	-	178,98	637,06	10,12	647,18	826,16
2020	II	187,25	-	-	19,97	28,34	2,18	237,74	517,32	7,26	524,58	762,32

Din datele prezentate rezultă că funcțiile arboretelor au fost reanalizate la fiecare etapă de amenajare și în raport cu noile obiective de protejat și noile cercetări în domeniu, s-au atribuit arboretelor funcții corespunzătoare.

11.2. Dinamica dezvoltării fondului forestier

11.2.1. Indicatori cantitativi (vârste, volume, creșteri)

Tabelul 11.2.1.1.

Nr. crt.	Indicatori cantitativi	U. M.	Valoare		
			2010		2020
			U.P. II	U.P. III	
1	Ponderea pădurilor în suprafața totală a fondului forestier	%	96	98	96
2	Volum lemnos pe picior - total	m ³	74916	228075	207483
3	Volum lemnos pe picior - mediu	m ³ /ha	211	276	272
4	Clasa de producție medie	-	3,1	3,0	3,0
5	Creșterea curentă	m ³	2042	3907	4069
6	Indicele de creștere curentă	m ³ /an/ha	5,8	6,1	5,3
7	Posibilitatea de produse principale	m ³ /an	116	523	670
8	Tăieri de conservare	m ³ /an	-	119	101
9	Posibilitatea de produse secundare	m ³ /an	138	395	167

Suprafața U.P., aflată între actualele limite teritoriale de la actuala amenajare, suprafața a înregistrat modificări de la o etapă la alta ale mărimii fondului forestier, ca urmare a modului de determinare a suprafețelor, bazelor cartografice folosite și mișcărilor de suprafață. Față de amenajarea precedentă, suprafața fondului forestier s-a redus cu 415,81 ha datorită, mai ales, retrocedărilor de suprafețe păduroase către foștii proprietari conform legilor fondului funciar (a se vedea tabelul 2.4.2.1.), în prezent fiind de 795,13 ha.

Ponderea pădurilor și terenurilor destinate împăduririi în suprafața totală a fondului forestier a cunoscut în perioada 1954-2007 valori cuprinse între 96 – 99 %, restul reprezentând terenuri afectate gospodăririi silvice și terenuri neproductive.

Fondul lemnos total și **volumul lemnos la hectar** au înregistrat variații în diverse etape, datorate suprafeței ocupate de arborete, compoziției, consistenței și claselor de producție caracteristice pădurilor din perioadele respective, în strânsă concordanță cu structura claselor de vârstă și capacitatea silvo-productivă a stațiunilor.

Creșterea curentă totală și, implicit, **indicele de creștere curentă** au cunoscut modificări mari în timp, datorate atât suprafeței arboretelor existente, vitalității, vârstei, consistenței, clasei de producție și compoziției pădurilor din perioadele respective, cât și modului și preciziei calculelor efectuate.

Indicele de creștere indicatoare este în prezent de 3,1 m³/an/ha pentru S.U.P. „A”, el urmând să crească treptat la nivelul etapelor viitoare, odată cu creșterea prognozată a productivității pădurilor.

Posibilitatea de produse principale a variat mult de-a lungul timpului, în funcție de suprafața arboretelor în care s-a reglementat producția, de procedeele de calcul folosite, ca și de unele orientări și necesități de moment (politica forestieră). Pentru amenajarea actuală s-a adoptat o posibilitate de 670 m³/an. Conform prognozei pentru următoarele trei decenii, posibilitatea de produse principale urmează să varieze între (1750 și 2100 m³/an), urmând ca în viitor (țel) să se stabilizeze în jurul valorii de 2010 m³/an, aceasta în situația în care suprafața S.U.P. „A” va rămâne aceeași, dar se va asigura normalizarea claselor de vârstă și optimizarea claselor de producție și compoziției arboretelor.

Posibilitatea de produse secundare, dependentă de starea arboretelor (stadiul lor de dezvoltare), de modul cum a fost privită oportunitatea lucrărilor de îngrijire, ca și de intensitatea acestora, a înregistrat valori diferite. Pentru deceniul de aplicare a prezentului amenajament, posibilitatea de produse secundare (orientativă) este de 167 m³/an. Urmează ca în viitor, atunci când structura arboretelor se va normaliza, să ajungă la cca. 840 m³/an.

Corepunzător variației volumelor anuale de extras prin tăieri de produse principale și secundare, **indicii de recoltare** aferenți au înregistrat valori diferite.

Concluzionând, se poate afirma că, *pe măsura normalizării în timp a structurii claselor de vârstă și a stării arboretelor (compoziție, consistență, clase de producție) se va ajunge la o creștere substanțială a posibilității de produse principale și secundare, la o diversificare și creștere valorică a sortimentelor obținute, simultan cu realizarea rolurilor de protecție atribuite arboretelor.*

11.2.2. Indicatori calitativi (clase de producție, compoziție)

a) Structura fondului de producție pe specii

Structura fondului de producție (S.U.P. „A”) pe specii, la data întocmirii amenajamentului, este următoarea : 57FA 26GO 10CA 3TE 2SC 1MO 1DT. Se observă ponderea mare a fagului și a gorunului în structura arboretelor, situație firească dacă ținem cont de etajul de vegetație în care ne aflăm. De asemenea, analiza comparativă a compoziției arboretelor la nivelul diferitelor etape (tabelul 3.3.1.2.) arată o ușoară creștere a suprafețelor ocupate de cvercinee și fag și o descreștere a suprafeței cărpinetelor. Aceste aspecte pozitive se datorează gospodăririlor din trecut și se vor menține și în viitor prin lucrările de ajutorare a regenerării naturale, împăduririle, completările și lucrările de îngrijire ce se vor efectua. Se va diminua treptat suprafața ocupată de carpen, iar salcâmetele vor fi înlocuite, în timp, după îmbătrânirea cioatelor, cu specii indigene. Se vor promova, îndeosebi, gorunul, stejarul, fagul și speciile de amestec corespunzătoare (tei, frasin, cireș, paltin etc.), specii valoroase, care vor duce la obținerea unor arborete bune, capabile să ofere sortimente mai variate de lemn, în cantități mai mari și de calitate superioară, îndeplinindu-și concomitent și funcțiile de protecție atribuite.

b) Ponderea speciilor de valoare ridicată

Cele mai valoroase specii din cuprinsul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușă sunt fagul, care reprezintă 57% din suprafața fondului productiv și din cea a U.P.-ului. Acestea sunt urmate, din punct de vedere al suprafețelor ocupate, de gorun, carpen, tei și salcâm, care însumează 43% din suprafața pădurii. În viitor se va urmări creșterea proporției gorunului și stejarului, specii care se consideră că au condiții bune de dezvoltare în U.P.; ponderea acestora va crește în detrimentul teiului, frasinului, carpenului și salcâmului.

c) Ponderea arboretelor cu structură pluriennă

Marea majoritate a arboretelor din U.P. au structură relativ echienă (81%). Nu există arborete pluriene, iar arboretele relativ pluriene, 27 la număr, însumează doar 148,32 ha, 19% din suprafața pădurii.

d) Structura fondului de producție pe clase de calitate

La nivelul U.P. nu s-a realizat o cartare a arborilor și arboretelor pe clase de calitate dar, din observațiile făcute pe teren cu ocazia descrierilor parcelare și ținând cont de speciile din U.P. și de modul lor de regenerare (din sămânță) și de dezvoltare, se poate afirma că predomină clasele II -III de calitate, arborii cu trunchiuri sănătoase având o pondere mare în structura arboretelor.

e) Structura fondului forestier în raport cu modul de regenerare

Suprafața păduroasă a U.P., în raport cu modul de regenerare (tabelul 16.2.3.1.), se împarte astfel : 10% regenerare din sămânță, 7% din plantații și 83% din lăstari. Modul de regenerare, deficitar în prezent, se va îmbunătăți în viitor prin promovarea regenerării naturale, adoptându-se tratamentele adecvate și ajutându-se regenerarea naturală. Unde este cazul, se vor efectua plantații și semănături directe, dar numai cu specii corespunzătoare și cu proveniențe controlate.

f) Suprafața pădurilor destinate să producă lemn de calitate superioară

În U.P. în studiu nu există arborete destinate să producă, în principal, arbori groși și de calitate superioară, în vederea obținerii de lemn pentru furnire estetice și tehnice sau pentru lemn de rezonanță și claviatură.

g) Principalele efecte protective

Principalele efecte protective ale arboretelor din cadrul U.P. sunt cele prezentate la subcapitolul 5.1.: protecția terenurilor cu stâncării, grohotișuri sau cu înclinare mai mare de 35°, precum și a terenurilor cu înclinarea până la 35°, pe substrate de fliș, a celor cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări. Încă de la prima amenajare – cea din anul 1953, funcțiile de protecție atribuite arboretelor au fost într-o continuă evoluție și diversificare de la o amenajare la alta, în strânsă concordanță cu politica forestieră, cu evoluția și cerințele mereu noi ale societății omenești.

Evidențiem faptul că *analizele cantitativă și calitativă ale dezvoltării arboretelor de la o etapă de amenajare la alta au fost îngreunate și făcute mai puțin relevante de variația mare a suprafeței fondului forestier de-a lungul perioadelor de amenajare studiate, ca și de lipsa/insuficiența datelor pentru diversele perioade analizate.*

12. DIVERSE

12.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului. Durata de aplicabilitate a acestuia.

Prezentul amenajament intră în vigoare la data de 01.01.2020 și are o durată de aplicabilitate de 10 ani, respectiv până la 31.12.2029, următoarea amenajare (culegerea datelor de teren) urmând să se efectueze în anul 2029.

12.2. Ținerea evidenței lucrărilor executate pe parcursul duratei de valabilitate a amenajamentului

Pe parcursul duratei de valabilitate a amenajamentului, Ocolul Silvic Lunca Cetățuii are următoarele obligații:

- să execute lucrări de punere în valoare și de cultură conform prevederilor din amenajament;
- eventualele abateri de la prevederile amenajamentului să se facă numai cu aprobarea organelor competente;
- în executarea lucrărilor silvice se vor respecta normele de tehnica securității muncii;
- să se înregistreze în formularele atașate amenajamentului toate lucrările executate, cuprinzând datele caracteristice ale acestora (suprafața, natura intervenției, speciile introduse sau extrase, cantități obținute etc);
- să se înregistreze toate fenomenele ce influențează dezvoltarea pădurii (temperaturi extreme, atacuri de dăunători, date fenologice, gradul de poluare etc.);
- să se materializeze pe teren intrările și ieșirile din fondul forestier, de comun acord cu organele O.C.P.I.;
- să întrețină limitele pădurii, semnele de hotar și bornele;
- periodic să refacă materializarea parcelarului și subparcelarului;
- să păstreze în bune condițiuni amenajamentul și hărțile ce-l însoțesc.

12.3. Indicarea hărților anexate amenajamentului

Pentru punerea în evidență a unor caracteristici de structură a arboretelor, ca și a principalelor lucrări ce trebuie executate, se anexează, la scara 1 : 20.000 :

- harta generală ;
- harta arboretelor ;
- harta lucrărilor de cultură și exploatare.

12.4. Colectivul de elaborare a amenajamentului

a) *Îndrumare și control*

- ing. Constantin Boboc - expert C.T.A.P. - I.N.C.D.S. București;
- ing. Mugurel Colesneac - șef proiect

b) *Descriere parcellară și redactare în concept:* I.N.C.D.S. Bistrița

- descriere parcellară: - ing. Adrian Andreș
- redactare în concept: - ing. Adrian Andreș

c) *Ridicări în plan și inventarieri arborete:*

- ridicări în plan și inventarieri arborete: - ing. Adrian Andreș
- ing. Paul Bindea

d) *Recepția lucrărilor*

- resp. f.f. D.S. Sălaj : ing. Octavian Martin
- delegat f.f. D.S. Sălaj : ing. Vlad Mureșan
- șef O.S. Ileanda : ing. Viorel Mihiș
- resp. f.f. O.S. Ileanda : ing. Cristian Gărduș.
- ing. Constantin Boboc - expert C.T.A.P. - I.N.C.D.S. București
- ing. Mugurel Colesneac - șef proiect

e) *Întocmirea hărților amenajistice (în sistem GIS):*

- proiect GIS - ing. Anca Dumitru
- verificat GIS - ing. Viorica Achim

f) *Tehnoredactat:*

- ing. Adrian Andreș
- operator calc. Daniela Pîslaru

g) *Colaționat*

- ing. Adrian Andreș
- tehn. Ioana Echim

12.5. Bibliografie

1. Academia R.P.R. – „Monografia geografică a R.P.R.“, București, 1960;
2. Academia de Științe Agricole și Silvicultură, Institutul de cercetări pentru Pedologie și Agrochimie – „Sistemul român de clasificare a solurilor“, București, 1980 ;
3. Badea L. și colab. – „Geografia României“, București, Ed. Academiei R.S.R., 1983
4. Beldie Al., Chiriță, C. – „Flora indicatoare din pădurile noastre“, Ed. Agro - Silvică, București, 1967 ;
5. Chiriță C. și colab. – „Stațiuni forestiere“, Ed. Academiei R.S.R., București, 1977 ;
6. Cotta V. – „Vânatul“, Ed. Ceres, 1982 ;
7. Comitetul de stat al apelor, Institutul Meteorologic – „Atlas climatologic“ ;
8. Damian I. – „Împăduriri“, Ed. didactică și pedagogică, București, 1978 ;
9. Enescu V. – „Ameliorarea principalelor specii forestiere“, Ed. Ceres, București, 1975 ;
10. Enescu V. – „Producerea semințelor forestiere“, Ed. Ceres, București, 1982 ;
11. Florescu I. – „Silvicultură“, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1981 ;
12. Giurgiu V., Decei I., Armășescu S. – „Biometria arborilor și arboretelor din România“, Ed. Ceres, București, 1972 ;
13. Giurgiu V. – „Conservarea pădurilor“, Ed. Ceres, București, 1978 ;
14. Giurgiu, V. – „Amenajarea pădurilor cu funcții multiple“, Ed. Ceres, București, 1985 ;
15. Haralamb A. – „Cultura speciilor forestiere“, București, 1967 ;
16. ICAS – Amenajamentul U.P. II Poiana Blenchii - Fălcușa, 2008;
17. Leahu I. – „Amenajarea pădurilor“, Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2001 ;
18. Ministerul Silviculturii – „Îndrumar pentru amenajarea pădurilor“, vol. I, II, București, 1984 ;
19. Ministerul Silviculturii – „Îndrumări tehnice pentru compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor“, București, ed. 1986 și 2000 ;
20. Ministerul Silviculturii – „Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor“, București, ed. 1986 și 2000 ;
21. Ministerul Silviculturii – „Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor“, București, ed. 1986 și 2000 ;
22. Ministerul Silviculturii – „Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor“, București, ed. 1986 și 2000 ;
23. Negruțiu A. – „Vânătoare și salmonicultură“ ;
24. Negulescu E., Stănescu, V., Florescu I., Târziu, D. – „Silvicultură“, vol. I, II, Ed. Ceres, București, 1973 ;
25. Puiu S. și colab. – „Pedologie“, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1983 ;

26. Stănescu, V. – „Dendrologie“, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1979 ;
27. Târziu D., Spârchez Gh., Dincă L. – „Solurile României“, Editura „Pentru Viață“, Brașov, 2002 ;
28. * * * – „Protecția pădurilor“, Editura Mușatinii, Suceava, 2000;
29. Carcea F., Seceleanu I. – Stabilirea posibilității pădurilor prin intermediul creșterii
indicatoare - silvologie, vol III A, Ed. Academiei
Române 2003;

